

شوبه‌ی یانزه‌هه‌م

﴿ واسیته دانان ﴾ ﴿ الواسطة ﴾

ده‌لێن هه‌روه‌ك له دنیادا خه‌لكی پێویستی به واسیته هه‌یه له نیوان خۆیان و ده‌سه‌لات دارو کاربه‌ده‌ستان، به‌هه‌مان شیوه‌ش بۆلای خوا پێویستمان به واسیته هه‌یه و ئیمه داوا له‌م واسیتانه ده‌که‌ین که پێغه‌مبه‌ران (علیهم‌السلام) و پیاوچا‌کانن ﴿ دوا‌ی مردنیان ﴾ و ئه‌وانیش داوا له خوا ده‌که‌ن هیدا‌یه‌تمان بدات و رزق و به‌خته‌وه‌ریان پێ بیه‌خشیت و نا‌په‌حه‌تی و زه‌ره‌رو ناخۆشیمان له‌سه‌ر لا‌بات و سه‌رمان خات؛ چونکه ئه‌م واسیتانه له خوا نزیکن و وا جوان‌تره ئیمه راسته‌وخۆ داوا له خوا نه‌که‌ین و داوا‌یه‌که‌مان له رێگای واسیته‌کانه‌وه بێت؛ چونکه داوا‌ی ئه‌وان بۆ ئیمه با‌شته له داوا‌ی راسته‌وخۆی خۆمان.

هه‌له‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌م شوبه‌یه

له وه‌لامی ئه‌م بۆچونه هه‌له‌یه‌دا ده‌لێن: ئه‌م جو‌ره بیروباوه‌رو بۆچونه سه‌رچاوه‌که‌ی زۆر تاوانی‌کی گه‌وره‌یه چونکه له‌وه‌ه سه‌ری هه‌له‌داوه که ته‌شبهه‌ی خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار کراوه به ده‌سه‌لات داری‌کی دروست کراو. واته خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار چو‌ن‌راوه (شَبَّه) به به‌نده‌ی دروست‌کراو. وه ئه‌م وێچواندن و ته‌شبهه‌کردنه‌ش:

له‌لایه‌که‌وه شێرک بریار‌دانه بۆ خوا، هاوشی‌وه هاو‌ه‌ل دانانه بۆ په‌روه‌رد‌گار؛ که وه‌ك کاربه‌ده‌ستی‌ك پ‌روامان پێی بێت، واته چو‌ن پێویستیمان به واسیته هه‌یه بۆلای کاربه‌ده‌ستی‌کی (زالم) یان (بی‌ئاگا) یان (بی‌ده‌سه‌لات)، به‌هه‌مان شیوه‌ش واب‌زان‌رێت پێویست به واسیته ده‌کات بۆلای خوا‌ی (عادلی) (به‌ئاگای) (به‌ده‌سه‌لات).

وه له‌لایه‌کی تریشه‌وه دا‌به‌زان‌دنی رێ‌زو قه‌د‌رو گه‌وره‌یی خوا‌یه که (ته‌شبهه) بک‌رێت به کاربه‌ده‌ستی‌ك (له‌وه‌دا که پێویست به واسیته بک‌رێت بۆلای و به‌بێ واسیته وه‌لامان نه‌داته‌وه و یارمه‌تیمان نه‌دات، وه به‌هۆی واسیته بتوان‌رێت کاریه‌که‌ری له‌سه‌ر بک‌رێت و واسیته که ته‌ئسیری لێ بکات !! سبحان الله په‌روه‌رد‌گار زۆر پاک و به‌رز‌تره له‌م جو‌ره باوه‌رو بۆچونه‌ی نه‌فامان.

وه ئه‌گه‌ر ورد بینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزاین بۆچی له دنیادا خه‌لكی پێویستی به واسیته ده‌کات بۆلای کاربه‌ده‌ستان، ئه‌و کاته بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت که په‌روه‌رد‌گار وه‌ك کاربه‌ده‌ستان نیه‌و، به‌هیچ شی‌وه‌یک دروست نیه‌ واسیته‌ی بۆ دا‌بن‌رێت. چونکه سیفات‌ی په‌روه‌رد‌گار زۆر به‌رز‌تره له سیفات‌ی به‌نده‌ی کاربه‌ده‌ست.

هۆی یه که می پیویست به واسیته کردن بۆ لای کار به دهستان

بۆ نمونه خه لکی پیویستیان به واسیته هه یه بۆ لای کار به دهستیکی زالم، چونکه به هۆی واسیته نه بیته ئهم کار به دهسته زالمه کاری خه لکه که ناکات و به زهیی پیاپیدا نایه ته وه به عه دالهت حوکم ناکات. جا له به ره وه خه لکی ناچار ده بن و پیویستیان ده بیته که واسیته یه کی نزیک له حاکمی زالم پهیدا بکه ن، بۆ ئه وهی ته ئسیر له حاکم بکات و حه قی خۆیانی پی داوا بکه ن.

که واته له بهر زو لمی حاکم و ناعه دالیتی و نه بوونی به زهیی و رهحم، خه لکی پیویستیان به واسیته کرد. به لام ئه گهر بیته و حاکمه که عادل و به به زهیی و حه ق ویست بیته و لوت بهر ز نه بیته ئه و هه موو هه ژاریک و بی ده سه لاتی که ده توانیته به ئاسانی بگاته لای حاکم و داوای مافی خۆی ل بکات. هه ره کو چۆن خه لکی بۆ خۆیان به بی واسیته ده چوونه لای پیغه مبهری خوا ﷺ و داوای خۆیان لای باس ده کرد بی واسیته و بی جیاوازی له نیوان موسلمانان و ناموسلمانان !! هه مویان به ئاسان ده گه یشتنه لای پیغه مبهر ﷺ راسته وخۆ ده دران له گه لیدا.

وه هه ره و هه ل له داوای ئه ویش هه ر چوار خه لیفه کان - ره زای خویان ل بیته - وه خه لیفه عومه ری کورپی عه بد و له عزیش - رهحه تی خۆی ل بیته - خه لکی راسته وخۆ بی واسیته داخوازی خۆیان لای باس ده کردن بی جیاوازی له نیوان دوورو نزیک و خزم و بیگانه و هه ژارو ده لته مهن دو موسلمانو کافر !! چونکه ئه وانیش له سه ر سونه تی ئه و پیشه وایه ﷺ داد په ره ره به به زهیی یه (متواضع) ده ره زیشتن ،

که واته ئه گهر کار به ده ست عادل و به و یژدان بوو خه لکی پیویستی به واسیته ناکات، ئه دی چۆن پیویستیان به واسیته ده کات بۆ لای په ره ردگار که له هه موو کهس به به زهیی ترو داد په ره رترو حه ق ویست ترو (أرحم الراحمین) و (أعدل العادلین) ه !! وه تۆسقا لیکیش زو لیم ناکات و سته م له کهس ناکات ﴿ولا يظلم ربك أحدا﴾ وه هه وه ها هه ره که سی که تۆسقا لیک مافی هه بیته په ره ردگار پاداشتی ده داته وه ﴿فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره﴾.

وه هه ره و هه ل حه ق له ئاژه لی شاخ دار (قوچ دار - قرناء) ده ستی بیته وه بۆ بی شاخ. وه مافی کهس پی شی ل ناکات و وه لامی هه موو کهس و هه موو سته م ل کراوو هه ژاریک ده داته وه؛ کافر بیته یان موسلمان. وه ک ده فه رمو یته:

﴿أَمَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكَ خَلَفًا لِّلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ ۖ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

النمل ۶۲.

واته: کی وه لامی ل قه و ماو ده داته وه ئه گهر هاواری بگاتی، وه نا رهحه تی له سه ر لاده بات ؟! ئایا له گه ل خوادا هیه چه په رستراوی تر هه یه هاواری بکریتی و وه لامی ل قه و ماوان بداته وه ؟! بیگومان ته نها (الله) به فریامان دیته.

وه په ره ردگار وه کو حاکمه زالمه کان نیه، هه ز نه کات داوای حه قی ل بکریته، به لکو به پیچه وانه وه زۆر هه ز ده کات داوای ل بکریته و راسته وخۆ بی واسیته هاواری بکریتی له خۆشی و ناخۆشیدا. وه توره ده بیته له وانه ی داوای ل ناکه ن و هانای بۆ نابه ن. وه ک له م ئایهت و هه دیسانه دا ده رده که و یته:

(٤) رواه الحاكم وصححه (١/ ٦٧٠) . والبخاري في (الأدب المفرد) .

وه ههروهه نایب و گومان بهرین که ههروهه کو چۆن واسیتهی دنیایی تهئسیر له کابه دهستان دهکات له وه شته شدا که کاربه دهستان چهزی پێ نه کهن، به ههمان شیوهش واسیته تهئسیر له خوا دهکات له وهدا که خۆی نه یه ویته. بۆ نمونه ته گهر کاربه دهستیگ چهز نهکات کاری فلان کهس جی به جی بیت له بهر چه ند هویهک، ته و ته و فلانه که سه ته گهر واسیتهی زۆر نزیک له کاربه دهسته که پهیدا بکات ده توانیته کاری خۆی پێ جی به جی بکات و کاربه دهسته کهش ناچار بریاری له سه ر بدات به نابه دلی بۆ ته وهی چه زیشی له وه بریاره بیت، جا یان له شه رمی واسیته که بریاری بۆ دا، وه یان له ترسان، وه یان له بهر مه صله هتییکی دا هاتووی خۆی!! چونکه ته گهر قسه ی واسیته کان بشکینیته ته وای لێ هه لده گهرینه وه زه دره ی لێ ده دن، یان جاریکی تر پشتیوانی و هاوکاری و لایه نگری ناکهن. که واته واسیته ی دنیا تهئسیر له کاربه دهستان دهکات.

بەلەم ئەگەر پەرۋەردگار ھەز نە كات شتېك بېيىت ئەوا كەس ناتوانىت پىي بكات و تەئسىرى تى بكات.

بۇ نموونە پەرۋەردگار نەيويست لە موشريك و مونافيقان خوش بىت، بۆيە بە پيغەمبەرى ﷺ اگەياند كە تكاي لى نە كات و داواى لى خوش بوونيان بۇ نە كات چونكە داوا بكات يان نەيكات، خوا لىيان خوش نايىت ئەگەر ھەفتا جاريش داواى لى خوش بوونيان بۇ بكات. وەك فەرمووى:

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ : التوبة : ٨٠ .
﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ : المنافقون : ٦ .

وہ پھروردگار چ شتیکی هز لئ بیٔ هدر ئه وه دهیٔ و چی نهویٔ به ههموو بونه وه ریش ناتوانریت پیی
بکریٔ: (ماشاء الله کان و ما لم یثأ لم یکن) .

وہ کہس ناتوانیتِ رِہ خنہ بگریّت لہ بریارہ کانی و پاشکویٰ حوکمہ کانی بکات و پییاندا بجیتہ وہ: ﴿ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ ﴾ الرعد: ۴۱.

وہ پیغمبر ﷺ دہرہ رمویت: ﴿فَإِنَّهُ لَا مَكْرَهَ لَهُ﴾^(۱)۔ واتہ پەروردگار زۆر لیکه ری نیه. وه هیچ که سیك ناتوانیت بئی روخسه تی ئەو داوای تکا کردنیش بکات:

﴿مَنْ ذَا الَّذِي شَفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۵۶.

واته کي به ٿو هي شه فاعهت بکات له لای خوا، مه گهر به ري پيداني ټو نه یت؟!.

کهواته له دونیادا واسیته پهیدا کردن بۆ شه فاعهت کردن لای دهسه لاتداران سوودی هه یه و ته ئسیری خۆی هه یه و دهسه لاتداران ناتوانن تکیا تکاران بشکینن هه موو کاتیك چونکه پیوستیان بهم تکارانه هه یه و پالپشت و یارمه تی دهریانن یان شهریک و هاوبه شیانیان یان جیگای مه ترسیه رەت کردنه وهی شه فاعه تیان ئە گەر شه فاعه تکارو واسیته که ژن و مندالی خۆشیان بن !! واته ئه وانیش ته ئسیریان هه به له سه ر کار به دهستان.

(١) صحيح البخاري .

به لām په روږدگار نه خیزانی هه یه نه مندال، نه وه زیرو، نه هاوکار، نه شه ریک و، نه پشتیوانکار، نه بهرام بهرو، نه پیشتیارکار، وه کو خوی دده رمویت:

﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ^١ مِنْ دُونِ اللَّهِ: ١ لَا يَلِكُونُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ.

٢ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكَ^٣ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ^٤ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ^{﴿السَّبَأُ ٢٢، ٢٣﴾}.

واته ئه ی محمد ﷺ بهو موشریکانه بفرموو: ئاده ی هاوار بکه نه ئه وانه ی که وا گومان دبه دن شه فاعه تکارتان بن و ئیعتیقادی سوودو زیان و خویشی و ناخوشتیان پیاوه غهیری خوا، بزائن ئایا:

١ هیچیان به دهسته بو خویشان و بوئیوهش؟! له کاتیڅدا که ئه وان ئه ندازه ی زه رپه یه کیان له ئاسمانه کان و زهوی به دهست نیه و خاوهنی نین، وه له وهش که م تر:

٢ به شه راکه تیش له گه ل خوا هاوبه شی نین له ئاسمانه کان و زه ویدا، وه له وهش که م تر:

٣ ته نانه ت یارمه تیدرو یاریده ده ریش نین بو خوا، تا یارمه تیان لی وهرگریت و پیوستی پیاوان بیت.

که واته: نه خاوهنی هیچ شتیکن به ته نه ها لهم زهوی و ئاسمانه دا. وه نه به شه راکه تیش شه ریکی خوان له هیچ به شیکی ئاسمانه کان و زه ویدا. وه نه جیگرو و ه زیرو یاریده ده ری په روږدگاریشن لهم بوونه وهرده دا. که واته به هیچ شیوه یه ک هیچ شتیکیان به دهست نیه له گه ل خوا یان به بی خوا، ته نه ها شه فاعه ت کردن نه بیت لای خوا.

٤ وه شه فاعه ت کردنه که ش ناییت ته نه ها دوا ی ئیزنی خوا، ئه ویش بو که سیکه که خوا پوخسه تی بو بدات و پښگه ی پی بدات ته گینا سوودی ناییت و نا کریت!!

به لām له دونیادا واسیته کان شه فاعه ت ده کن لای کاربه دهستان به بی پوخسه تی کاربه دهستانیش وه بو که سانیکیش که کار به دهستان ه زیان پی نه که ن.^(٢)

(1) زَعَمْتُمْ أَهْمَ آلهةٍ أَوْ أَهْمَ شَفَعَاءٍ .

(2) وه زانای پایه بهرز ابن قیم الجوزیه - په جمه تی خوا ی لی بیت - له ته فسیری ئه م ئایه ته دا فه رمویه تی: وقد قطع الله الأسباب التي تتعلق بها المشركون جميعاً، فالمشرك إنما يتخذُ معبوده لما يحصلُ له من النفع، والنفع لا يكون إلا من فيه حصلةً من هذه الإربع:

إمّا مالكٌ لما يريد عابده منه، فإن لم يكن مالكاً كان شريكاً للمالك، فإن لم يكن شريكاً له كان معيناً له و ظهيراً، فإن لم يكن معيناً ولا ظهيراً كان شفيعاً عنده.

فنفى الله سبحانه المراتب الأربع نفياً مرتباً؛ منتقلاً من الأعلى إلى الأدنى؛ فنفى الملك والشرك والمظاهرة والشفاعة التي يطلبها المشرك، وأثبت شفاعَةً لا نصيب فيها للمشرك، وهي الشفاعة بإذنه.

فكفى بهذه الآية نوراً وبرهاناً وتجریداً للتوحيد وقطعاً لأصول الشرك وموادّه لمن عقلها.

به لām په روهردگار زۆر زۆر له وه گه وره تره که کهس بێ ئیزنی تهو شه فاعهت بکات لای، وهیان شه فاعهتی لا بکهن بۆ که سیك که خوی لیی رازی نه بیئت:

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۸).

واته شه فاعهت کاران شه فاعهت ناکه ن ته نها بۆ تهو کهسه نه بیئت که خوا لیی رازی به تکای بۆ بکریت. که واته: ده رکوت خه لکی له دونیادا پیوستان به واسیته ههیه بۆ لای حاکمه دهسه لاتداره کان له لایه نه وه که (عه دالهت) و (به زهیی) و (خۆ به کهم گرتیان) نیه.

به لām په روهردگار به هیچ شیوهیه که قه بولی نیه واسیتهی بۆ دابنریت؛ چونکه خوی راسته وخۆ وه لāمان ده داته وه بی جیاوازی، وه زۆر داد په روهره به به زهیی به له گه لāندا، وه مروژ هه رچه نده تاوانباریش بیئت ته گهر له خوا بیارپته وه په روهردگار عه فوی ده کات و له گوناھی ده بووریت، وه که فهرموویه تی:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر: ۵۳.

واته به فهرموو: تهی تهو به ندانهی په روهردگار که زنده په ویتان کردوه له تاوان و گوناھ کردندا بۆ ئومید مه بن له په حهتی خوا چونکه په روهردگار ده بووریت له هه موو تاوانه کان؛ چونکه به راستی خوی لی بوورده و به ره حه.

که وابهو په حم و به زهیی خوا بۆ تاوانبارانیشه، که واته با شهیتان وه سه سه مان بۆ دروست نه کات و فیلمان لی نه کات به وهی که بلین: ئیمه تاوانبارین و بیواچا کان لای خوا خۆشه ویستن، وه خوا له ئیمه خۆش نابیت به بی واسیتهی تهوان !!

بزانه تهو داوی شهیتانه و بهو شیوهیه تووشی شه ریک بۆ خوا دانانت ده کات!! وریابه برای موسلمان.

هۆی دووه می پیوستان به واسیته کردن

بۆ لای کار به دهستان

ب - وه له بهر هۆیه کی تریش خه لکی له دونیادا پیوستان به واسیته ههیه بۆ لای کار به دهستانیان تهو هۆیه ش بریتی به له: (بی ناگایی کار به دهست له حالی ژیره دهسته کانی). واته له بهر تهو کی حاکمی کار به دهست ناگای له حالی تاک تاکی ژیره دهسته کانی خوی نیه؛ بۆیه خه لکه که پیوستان به واسیته ههیه بۆ تهو کی حالی خویان بگهیه نن به حاکم. وه حاکمیش به هۆی چهند واسیتهیه که نه بیئت ناتوانیت ناگادار بیئت به سه ر حالی خه لکه که.

والقرآن مملوءٌ من أمثالها ونظائرها، ولكن أكثر الناس لا يشعرون بدخولِ الواقعِ تحته وتضمّنه له، ويظنّونها في نوعٍ وقومٍ قد خلّوا من قبل ولم يُعقبوا وارثاً، فهذا الذي يحولُ بين القلب وبين فهم القرآن. ولعمُرُ الله؛ إن كان أولئك قد خلّوا، فقد ورثهم من هو مثلهم أو شرُّ منهم أو دونهم، وتناول القرآن لهم كتناولِهِ لأولئك.

به‌لام په‌روه‌ردگار:

* ئاگاداری نه‌یه‌نی و په‌نهانیه (یَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى).

* وه‌هیچ شاراو‌یه‌ك له‌خوا شاراو‌ه نیه (لا تخفى عليه خافية).

* وه ئاگای له‌ دزی چاو (سیله‌ی چاو) و شاراو‌ی ناو دئه‌کانیشه (یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُور).

* وه ئاگای له‌ وه‌سوه‌سه‌ی ده‌روونی ئاده‌میزاد هه‌یه‌و له‌ ئیمه‌ نزیک‌تره له‌ ره‌گی گه‌ردنمان:

[وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَيَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ] (ق: ۱۶).

* وه کلێله‌کانی زانیاری غه‌یب لای خوایه‌و هه‌یج یه‌کێك یه‌جگه له‌و به‌وه نازانی‌ت وه په‌روه‌ردگار ئاگای له‌وه هه‌یه

که له‌ وشکانی و ده‌ریادا هه‌یه‌و، هه‌یج گه‌لا داریک ناوه‌ریت ئیلا خوا پێی ئاگایه وه هه‌یج ده‌نکه تۆویک له‌ تاریکی

زه‌ویدا نی‌یه‌و، هه‌یج ته‌رو وشکیك نیه، ئیلا په‌روه‌ردگار ئاگای لی‌یه‌تی و له‌ کیتابدا تۆمار کراوه:

[وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ] (الأنعام: ۵۹)

* وه په‌روه‌ردگار بیسه‌رو بینایه (وهو السميع العليم).

* وه په‌روه‌ردگار ئاگای لی‌مانه‌و له‌گه‌لمانه به‌ عیلم و ئاگاداری خۆی له‌هه‌ر شوینیك بین، وه ده‌مان بینیت:

[يَعْلَمُ مَا يُلْقِي الْأَرْضُ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ] (الحديد: ۴).

* وه له‌ هه‌یج حال و نه‌ندیشه‌یه‌ کدا نین و هه‌یج به‌شیک له‌ قورئان ناخوینیسه‌وه‌و هه‌یج کرده‌وه‌یه‌ك ناکه‌ین ئیلا

په‌روه‌ردگار چاو‌دیرو ئاماده‌یه به‌سه‌رمانه‌وه‌ هاوکات له‌و ده‌مه‌دا که ده‌چینه ناو کاره‌که. وه‌هیج شتیك له‌ زه‌وی و

ئاسماندا له‌ په‌روه‌ردگار وون ناییت، به‌ئه‌ندازه‌ی تۆسقالیک، وه‌نه بچوکترو نه‌ گه‌وره‌تر له‌وه‌ش، وه هه‌موو ئه‌و شتانه‌ش

له‌ کیتابدا نو‌سراون و په‌روه‌ردگار ئاگایی ته‌واوی هه‌یه پێیان.

[وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ] (یونس: ۶۱)

* وه په‌روه‌ردگار بیسه‌ری هه‌موو ده‌نگه‌کانه به‌جۆره‌ها زمان بۆ جۆراو جۆری داواکاریان. وه ده‌نگی داوا‌ی هه‌یج

که‌سیك مه‌شغو‌لی ناکات وه بێ ئاگای ناکات له‌ بیستنی ده‌نگی داواکاریانی تر وه داواکاری که‌سی له‌یاد ناچیت وه

بیزاریش ناییت به‌ زۆر داوا لی‌کردن.

وه‌ك زانیان فه‌رموویانه له‌ وه‌سفی خوا‌دا:

(يَسْمَعُ ضَجِيجَ الْأَصْوَاتِ بِاخْتِلَافِ اللُّغَاتِ عَلَى تَفَنُّنِ الْحَاجَاتِ، لَا يُشْغِلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَلَا تَغْلُظُهُ الْمَسَائِلُ وَلَا يَتَبَرَّمُ

بِالْحَاحِ الْمَلْحِينِ).

کهواته پەروردگار ېک که بهم شیوهیه عیلم و ټاگاداری هه بیټ به سهر هه موو بوونه وهردا، وه بیسهرو بینا بیټ بهم شیوهیه؛ ټایا پیو بیست ده کات به هوئی واسیته ی پیغه مبه ران (علیهم الصلوة والسلام) و پیاوچا کانه وه خه بهری داواکاریه کانی خۆمانی بدهینی و ټهو واسیته پەروردگار ټاگادار بکه نه وه، هه روه کو چۆن ټهم دونیا یه دا خه ټکی به هوئی واسیته وه حالی خۆیان ده گه یه نه به کار به دهستان، چونکه کار به دهستان ټاگیان له حالی هه موو خه ټکی نیه ؟!

((سبحان الله)) بۆ بیرناکه نه وه ټهو که سانه ی واسیته بۆلای خوا داده نین ! ټایا نازانن پەروردگاری به ټاگای زانای بیسهری بینا (ته شبیه) ناکریت به کار به دهستی بۆ ټاگا ؟!

ټهو بۆ قه درو ټه ندازه ی پەروردگار داده به زینن و خوای گه ورو به لاده ست وه کو خۆی نانس به گویره ی ناوو سیفاته به رزو جوانه کانی؟ بۆچی پەروردگار داده به زیننه ئاستی ده سه لاتداره بۆ ټاگیه کان به لام به پیچه وانه شه وه واسیته کانیان که - پیاوچا که کانی - به رز ده که نه وه زیاتر له ئاستی خۆیان بۆ ئاستی پەروردگارو به ویان ده شو به یتن ؟!

- وه ټه گهر بلین ئیمه پیاوچا کان و پیغه مبه ران (علیهم الصلوة والسلام) به خوا ناشو بیټن ﴿لانشبه المخلوق بالخالق﴾ . له وه لامدا ده ټین:

ټه گهر به زمانی ده میشتان وانه ټین به زمانی حالتان واتان وتوه چونکه - بۆ نمونه - هه زاران هه زار موسلمانن نه فامی جاهیل له هه زاران شوینه وه به هه زاران زمانه وه بۆ هه زاران ئیش له یه ک کاتدا هاوار ده که نه شیخ عبدالقادر گه یلانی. وه هه موو یه کیکیش له و که سانه ی که هاواریان کردۆته شیخ عبدالقادر باوه ری وایه که شیخ دهنگی ټهو ده بیستیت؛ وه ک چۆن دهنگی ټه وانی تریش ده بیستیت له هه مان کاتدا!!، وه باوه ریان وایه که به مردووی، له ولاتیکی دووریشه وه شیخ عبدالقادر گوئ بیستی هه موو هاوارو دهنگه کانه، وه له هه موو زمانه کانیش ده گات چ عه ره بی چ کوردی چ ئینگیزی و چ... وه دهنگه کانیش هه موو لیك جیاده کاته وه، ټه مه یان هی کی یه! ټه وه ی تریان هی کی یه وه داوای هه مووشیان تی ده گات و هیچ دهنگ و داوایه ک بۆ ټاگا و مه شغوئی ناکات له بیستن و تیگه یشتنی دهنگ و داوای ټه وانی تر، وه دوا ی بیستن و تیگه یشتنی هه موو داواکاریه کانیش ده توانیت وه لامی هه موویان بداته وه وه هر که سه داواکاری خۆی بۆ جی به جی بکات و فلان له نه خوشی چاک بکاته وه و فلان ژنی بۆ بیټ و فلانه پیاویکی ده ست که ویت، فلانه منالی کوری بیټ و فلان به سهر دووژمندا سه رکه ویت و فلان ده و ټه مه ند بیټ ... هتد.

سبحان الله، ټایا ټهم بیرو بۆچوون و ئیعتیقاده ته نها لایه ق و شایسته ی خوایه یان لایه قی به نده یه کیشه وه ک شیخ عبدالقادر گه یلانی و پیاوچا کانی تر؟! بیگومان هه رکه سیك زه رپه یه ک عه قل و تیگه یشتنی هه بیټ ټهم ئیعتیقاده ی به غه یری خوا نایټ، چونکه یه کیك توانای بیستنی ټهو هه موو دهنگه زۆره لیك جیا یه ی هه یه و توانای تیگه یشتن و وه لام دانه وه ی داواکاریه کانی هه یه که چه ندان سیفه تی هه بن وه ک (الحي) زیندوویه تی و (السمیع)

بیسه ریتی و (البصیر) بینایتی و (القادر) به توانا (القیوم) راگری غهیری خوی (المغنی) دهوله مه نندکارو (المعطي) به خشه رو (ملك الملك) خاوهنی مولک و...

وه ئهم سیفاتانهش ته نهها تاییه تن به په روهرد گاری ئاسمانه کان و زهوی.

کهواته کوفره که ئیمه ئهم سیفاتانهی خوا بدهینه بهندهی بی دهسه لات که نه مردن و ژیان نه قازانج و زهره ری به دهسته، وه که مرد می شو له یه کی پی له خو دهرناکری و، داده بریت له ژبانی سهر زهوی و دهچینه جیهانی ناو گۆر !!

هوی سیه می پیویست بوون به واسیته بۆلای کاربه دهستان

وه هویه کی تر بو دانانی واسیته له نیوان خه لک و کاربه دهستان ئه وه یه که کاربه دهست له بهر بی توانایی خوی ناتوانیت به ته نهها کاری ئهم خه لکه ژیردهسته جی به جی بکات و داواکاریه کانیا و هلام بداته وه هه رچه نده ئاگاداری داواکاریه کانیشیان بیت و هه زیش بکات له وه لام دانه وه یان، بویه پیویستی به چهندان واسیته هه یه که بینه یاریده ده ری و هاوکاری بکه ن و پالپشتی بکه ن.

به لام په روهرد گار خوی به ته نهها دهسه لاتدارو به توانایه له سهر هه موو شتی و هه ر شتیکی بویت ئه نجامی ده دات به ئاسانی و بی ئه وهی پیویستی به یارمه تی و کۆمه کی که س بکات و په روهرد گار هه یج پالپشت و وه زیریکی نیه و پیویستی به که س نی یه.

﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِلْيٌ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا ﴾ (الإسراء ١١١).

واته سوپاس بو ئه و په رستراوهی که هه یج مندالی نیه و هه یج شه ریکی نیه له و مولکه داو هه یج دۆستیکی نه گرتوه، له بهر لاوایتی و پیویست بوونی پیی تا به هوی ئه وه به هیز بیت !!

وه هه روه ها ﴿ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴾ په روهرد گار هه یج پشتیوانیکی نیه له دروست کراوان.

وه په روهرد گار ئه وه نده به توانایه له سهر جی به جی کردنی داواکاری به نده کانی به شیوه یه کی وا که هه موو ئینسان و جنۆکه کان له یه که میان وه تا کۆتاییان له یه ک کاتدا کۆبینه وه له سهر به رزاییه ک وه به یه که وه هاوار بکه نه خوا، هه ر یه که ی به زمانی خوی و بو ئیشی تاییه تی خوی !!، په روهرد گار وه لامی هه ر هه موویان ده داته وه و داواکاری هه ر هه موویان جی به جی ده کات خوی به ته نهها بی ئه وهی هه یج له مولکی په روهرد گار که م بیت وه. وه ک خوی له هه دیسیکی قودسیدا فه رموویه تی:

((یا ابن آدم لو أنَّ أُولَکُم و آخرکم وإنسکم وجنکم قاموا فی صعیدٍ واحدٍ فسألونی، فأعطیتُ کلَّ واحدٍ مسألتَهُ، ما نقص ذلك مما عندي إلا كما ینقصُ المخیطُ إذا أُدخلَ البحرَ))^(۱).

وه پەروردگار ئەوەندە بە توانایە ئەگەر ویستی شتێک بێت تەنھا دەفرمویت (کُنْ) واتە: بێه، وه یه کسەر دهییت !!

کەواتە خۆی پەروردگار ئاوا بە توانا دەسلاتە چۆن دەشوبهێنریت بە کار بە دەستی بێ دەسلاتی موحاج بە واسیتەو یارمەتیدەر؟!.

پەروردگار خۆی بە تەنھا بە توانایە ئەسەر ئەنجام دانی هەموو پێداویستی بەندەکانی و هیچ پێویستی بە واسیتەو یاریدەدەر ناکات کەواتە بۆچی واسیتە دابنێن؟!.

+--++--+*+--+*+--+*

کەواتە دواى دەرکەوتنى هۆکارەکانی پێویست کردنی بوونی واسیتە لە نێوان خەڵکی و کاربەدەستاندا زانیمان هۆکاری بنه‌رەتی (بێ عەدالەتی) و (بێ بەزەیی) و (بێ ناگایەتی) و (بێ توانایەتی) کاربەدەستانە، بۆیە خەڵکی پێویستیان بە واسیتە هەیە تا داواکاریەکانیان بگەنە لای کاربەدەستان و دەلام بدرێنەوه بەلام پەروردگار بە پێچەوانەى کاربەدەستان و دروستکراوان پاکەو دوورە لە هەموو سیفاتیکى کەم و ناتەواو و خاوەنى هەموو سیفاتیکى بەرزو تەواو و ناگای لە هەموو بەندەکانیەتی و لێیانەوه نزیکە بە عیلم و بیستن و بینین و دەسلات. وه دەنگی هەموویان دەبیستیت و پێشی خوشە داواى پێداویستیه‌کانمانى لى بکه‌ین و بەتواناشە لەسەر وەلامدانەوه‌مان بى پێویست بوون بە واسیتەو یاریدەدەر و لەکەشیش ناترسیت و ئیشیش بەکەس نیه‌و، کەشیش ناتوانیت فەرمانى پى بگۆریت، وه خۆی داناو کار لەجى و بەخشنده‌و میهره‌بانە (أرحم الراحمین). وه (أعدل العادلین)، وه (أحکم الحاکمین)، وه خۆشی فەرمانى پى کردوون کە داواى لى بکه‌ین و بەلێنى داوینى کە وەلامان بداتەوه‌و تورپەش دەیت کە داواى لى نەکه‌ین ڕوو بکه‌ینه‌ یه‌کیكى. وه پى راگه‌یاندوون کە غه‌یری ئەو هاواریشى بکه‌ینى تەنھا زەرەرمان بۆ دەمییتەوه‌و هیچ سوودی لى وەرناگرین؛ چونکە هیچ یه‌کیكى تر جگە لە خۆی هیچی بە دەست نیه‌و توانای شه‌فاعەت و تکاردنیشیان نیه‌ بە ئیزنى ئەو نەیت بۆ ئەو کەسەش نەیت کە پەروردگار خۆی ڕازیه‌ شه‌فاعەتى بۆ بکړیت !!

کەواتە دواى ئەم هەموو ڕوون کردنه‌وانه‌و ناسینی گه‌وره‌یی و قه‌درى خوا بۆمان دەرکەوت کە (تەشبیه) کردنى خوا بە کاربەدەستان و واسیتە دانان بۆلای خوا وەك چۆن واسیتە دادەنێن بۆلای کاربەدەستان ئەم کارە کاریکی زۆر ناشەرى و نا عه‌قلانه‌یه‌و گوناھىكى گه‌وره‌یه‌و وەسوه‌سەى شه‌یتانه‌ کە جارىكى تر بلین:

چۆن لە دنیا دا پێویستمان بە واسیتە هەیە بە بۆلای کاربەدەستان، بەهەمان شێوەش بۆلای خوا !!.

(۱) رواه مسلم (۲۵۷۷) .

یان بلّین: ئیمه تاوانبارین و پیاوچاکان له خوا نه ئیمه خوښ ناییت بئ تکیای پیاوچاکان!! .
 یان بلّین: وا جوانتره خوڤمان راسته وخو داوا له خوا نه کهین چونکه وا به ئهدهب تره که له پیاوچاکان و
 پیغه مبهرا نه وه (علیهم الصلاة والسلام)، داواکاریه کانمان بگهن به خوا!! .
 کهواته ئه وه سوه سانه هه مووی فیلی شهیتانه و دهیه ویت بهم شیوازه (به ناوی له خوا ترسانه وه) شه ریک و هاو له بۆ
 خوا دابنن!! په نا به خوا.

وه ئایا ئهدهب و عقل و له خوا ترسان ئه وهیه که بئ فرمانی خوا بکهین؟!
 خوا ده فرمانی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (غافر: من الآية ٦٠).
 واته په روگردارتان **فرمانی بئ کردوون**: فره موویه تی هاوارم بکهنی و داوام لی بکهن، وه لامتان دهدهمه وه. وه
 فره موویه تی: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (الحسن: من الآية ١٨).
 واته: **نه هی لیکردوون**: له گه له خوا هاوار مه که نه هیچ یه کیکی تر.

جا ئایا وازهینانت لهو فرمانه ی خوا له سه ری واجب کردوی که - ته نها دوا لهو کردنه - وه کردنی ئه و کاره ی
 که لی قه دهغه کردویت و نه هی لی کردویت، - که بریتی یه له هاوار کردنه یه کیکی تر، وه پیاوچاکان و
 پیغه مبهرا ن (علیهم الصلاة والسلام) -، ئایا ئه مه ئهدهب و عقل و ته قوایه؟! .
 وه هه ر ئایه تیکی قورئان ده خوینیته وه سه باره ت بهم باسه وه، ده بینن فرمان ده کات که ته نها هاوار بکه نه (الله) و
 داوا لهو بکهن. وه ک:

* ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ نَضَرُّعًا وَخُفْيَةً...﴾ الأعراف: ٥٥.

* ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ الأعراف: ٥٦.

* ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ الأعراف: ١٨٠.

* ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ٦٠.

* ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ غافر: ١٤.

وه به پیغه مبهری ﷺ فره موو:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة (١٨٦).

واته ی ئه ی محمد ئه گه ر بهنده کانی من پر سیاری منیان لی کردیت، ئه وه من خوڤم لییان نزیکم و وه لامی داوی
 داواکاران دهدهمه وه. وه نه ی فره موو با داوا له تو بکهن و تو ش داوا له من بکه و ببه واسیته ی نیوانمان بۆ گه یانسنی
 پارانه وه داوی بهنده کام به من و، لی خوڤ بوونیان و، وه لام دانه وه ی منیش به ئه وان.

به لّام بۆ راگه یاندنی شهرعی خوا په روهردگار فرمانی به پیغه مبه ره که ی ﷺ کردوه که هر پرسیاریکی شهرعی خویان لى کرد خوى له جياتى خوا وه لامیان بداته وهو بیته واسيته راگه یاندن (واسطة البلاغ).

ههروهك دهیین كه پرسیارى كارى شهرعی ده كرا په روهردگار دهیغه رموو خوت وه لامیان بده وه بهم شیوهیه ی فیرى ده كرد . بۆ نمونه :

﴿ ويسألونك عن الخمر والميسر قل فيهما إثم كبيرٌ ومنافع للناس وإثمهما أكبرٌ من نفعهما ﴾ البقرة

﴿ ويسألونك عن المحيض قل هو أذى... ﴾ البقرة

﴿ ويسألونك عن الأهلة قل هي مواقيت للناس ﴾ البقرة

﴿ ويسألونك ماذا ينفقون قل العفو... ﴾ البقرة

بهم شیوهیه په روهردگار [پیغه مبه ره ی ﷺ وهك واسيته راگه یاندنی شهرعه که ی بۆ داناوین، به لّام لى حه رام کردوین وهك واسيته نزيك كه ره وه بۆلای خوى دابنیین]؛ چونكه ئەم واسيته په پاشاوهی دینى موشريك و كافره كانه وه په روهردگار پیویستی به هیچ كهس ناكات خه لكى بیهكن به واسيته بۆ ئه وهی له په روهردگاریان نزيك بكاته وهو داواكاریه كانیان بكه یه نیت به خوا.

وه بۆیه تكاو داوامان ته نها دهییت راسته وخۆ له په روهردگار بیته وهك خوى فرمانی به وه کردوه له ئایه ته كانی پییشوو. وه قه ده غه ی کردوه له بنده كانی هاوار بکه نه غه یری ئه و، یان و داوا له غه یری خوى بکه ن.

وه پیغه مبه ره ی پیشه واش ﷺ له سه ر ئه و ته نها خوا په رستیه هاوه لانی په روهرده ده كرد وهك دهیین به عبدالله ی كوری عباسی فه رموه :

((وإذا سألت الله، وإذا استعنت فاستعن بالله))^(۱).

واته ئه گه ر داواكاریت هه بوو یه كسه ر داوا له خوا بکه و ئه گه ر داواى یارمه تیشته کرد ته نها داواى یارمه تی له خوا بکه !.

وه پى نه فه رموو: هاوار بکه من یان داواى یارمه تی له من بکه ؟! كه دووریش بم لیته، یان مردووش بم!!

وه ههروه ها پیغه مبه ره ی ﷺ به فاطیمه ی کچی فه رموو:

((يا فاطمةُ سليني من مالي ما شئتِ فَإِنِّي لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً)).

واته له مالى دونیام چى هه ز ده كه یت داوام لى بکه به لّام لای خوا من هیچ سوود به تو ناگه یه نم و هیچم به ده ست

نیه بۆت لای خوا، وه خاوه نی هیچ نیم !!.

(1) أخرجه الترمذي: حديث حسن صحيح.

که‌واته ئەو دینه دیرینه‌ی ئیسلام که له کۆنه‌وه خوا به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) دا ناردووه و پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ش محمد ﷺ پێی هاتووه زانایان له‌سه‌ری رۆیشتوون تا ئەم سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌ بناغه‌و به‌ته‌که‌ی بریتی‌یه له به‌ته‌ن‌ها په‌رستی خواو به‌ته‌ن‌ها هاوار کردنه (الله) و ته‌ن‌ها له‌و داوای یارمه‌تی‌کردن ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وه ته‌ن‌ها داوای به‌ف‌ریاکه‌وتن له‌و بکه‌ین و له‌گه‌ل ئەو خوایه په‌روه‌ردگاره گه‌وره‌یه‌دا هاوار نه‌که‌ینه هیچ یه‌کیکی تر، به‌لام هه‌ر له‌کۆنه‌وه تا ئەم‌ڕۆش نه‌فام و هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران رازی نه‌بوون به‌م دینی ئیسلامه‌ی که له‌سه‌ر ته‌ن‌ها خوا په‌رستی و ته‌ن‌ها هاوار کردنه ئەو دامه‌زراوه به‌لکو له‌گه‌ل په‌روه‌ردگار چه‌ندان په‌رستراوی تریان داناون و هاواریان کردوونی به‌نیازی له‌خوا نزیک کردنه‌وه و شه‌فاعه‌ت بو‌کردن لای خوا. وه‌ک بۆمان ده‌رکه‌وت له‌سه‌ره‌تای ئەم کتابه‌دا به‌هه‌لگه‌ی قورئان و هه‌دیس. وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌شدا پروون ده‌بیته‌وه:

﴿ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴾ (غافر: ۱۲).

واته: ئەگه‌ر به‌ته‌ن‌ها هاوار بک‌ریته خواو ته‌ن‌ها له‌و بپ‌ارێنه‌وه، ئێ‌وه‌ی نه‌فام باوه‌ر نا‌هێنن و بێ باوه‌ر ده‌بن به‌م مه‌نه‌جه که ته‌ن‌ها هاوار بک‌ریته (الله).

به‌لام ئەگه‌ر شه‌ریک بۆ خوا داب‌ن‌رێت له‌هاوار بۆ کردن و په‌رستندا ئەوا ئەو کاته ئێ‌وه - ئە‌ی موش‌ریکان - باوه‌ر ده‌هێنن، واته باوه‌ر به‌دینی‌ک ده‌هێنن که شه‌ریکه‌و له‌گه‌ل خوا هاوار بک‌ریته غه‌یری خوا !!.

وه هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار زیات‌ر په‌رده له‌سه‌ر شه‌ریکی ئەم جو‌ره خه‌لکه نه‌فامه گوم‌رایه لاده‌دات و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ . وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (الزمر: ۴۵) واته: ئەگه‌ر به‌ته‌ن‌ها باسی (الله) بک‌ریت و یادی ئەو بک‌ریت ده‌روونی ئەوانه‌ی که باوه‌ریان به‌ئاخه‌رت نیه ده‌گیرێ و ته‌نگ ده‌بی‌ت، به‌لام کاتی‌ک که مه‌عبوده‌کانی تر یاد ده‌ک‌رێن ئەو کاته دل‌یان شاد ده‌بی‌ت !!

به‌داخه‌وه ئەمه‌یه حه‌لی نه‌فام و نه‌زانه‌کانی ئەم‌ڕۆش ئەگه‌ر به‌ته‌ن‌ها بل‌ی‌ت: ﴿يا الله هاوار﴾ ده‌لێن ئەوه بۆ نا‌ل‌ی‌ت یا هه‌زه‌تی غه‌وس هاوار؟!، وه بۆ نا‌ل‌ی‌ت یا رسول الله هاوار؟!، وه یان ئەگه‌ر به‌ته‌ن‌ها باسی خوا بکه‌یت و به‌س ناوی ئەو به‌ی‌ت رازی نابن و، ده‌لێن ده‌بی‌ت له‌گه‌ل (الله) بل‌ی‌ت: ﴿يا محمد، يا غه‌وس﴾ یان ده‌بی‌ت بل‌ی‌ت به‌ناوی خوا و پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) !.

که‌واته بر‌ای موسلمان و شیاربه‌و بزانه که: دینی دیرینی ئیسلام ته‌ن‌ها خوا په‌رستی‌یه و ته‌ن‌ها هاوارکردنه خوایه، وه هه‌رکه‌سی‌کی موسلمانان بینی ده‌یوت ته‌ن‌ها هاوار بکه‌نه خواو هاوار مه‌که‌نه که‌سی تر: بزانه ئەو که‌سه له‌سه‌ر پاسته شه‌قامی ئیسلامه دیرینه‌که‌یه له‌م بواره‌دا، وه‌به درۆو بوه‌تانی خه‌لک بر‌وا نه‌که‌یت که ده‌لێن: ئەمه دینی‌کی تازه‌یه!!

نه خیر دینی تازه ئەم شیرک و بیدعه کاری و گۆرپه رستی و زەرگ له خۆدان و هاوار کردنه شهخس و واسیته دانانهیه، که نه فام و بی عهقلان له سهری ده پۆن. وه به ناوی خوشویستی پیغه مبه ران (علیهم الصلوة والسلام) و پیاوچاکان و ریزگرتن لییان، به رزیان کردوونه ته وه بۆ ئاستی پهروهرد گارو کردوویانن به شه ریکی خواو، له ئاستی بهنده یتتی به رزیان کردوونه ته وه بۆ ئاستی په رستراویتی و، دهیان په رستق و هاواریان ده که نی و سه رب رینیان بۆ ده که ن و، سویندیان پی دهخۆن و په نایان پی ده گرن و، نه رزیان بۆ ده که ن و، داوای به فریا که وتنیان لی ده که ن!!.

وه دینی (أبو جهل و أبو لهب) یان زیندو کردۆته وه به ناوی له خوا نزیک بوونه وه و خوش ویستی پیاوچاکان. موسلمانانی ژیر ئیستا تیگه یشتییت که خوشویستق و ریزگرتن له پیغه مبه ر ﷺ و پیاوچاکان، به شوینکه وتنیان ده یت له شه ریه تدا، نه که به په رستنیان و به رز کردنه ویان بۆ ئاستی په رستراو، عیبادت بۆ کراو، که (الله) یه. وه تیگه یشتییت که ئەوانه ی به ناوی واسیته و له خوا نزیک بوونه وه هاوار ده که نه پیغه مبه ر ﷺ و پیاوچاکان، هیچ به لگه یه کیان نیه و، کاره که یان بی شه رع ی یه و شیرکه و کوفره و، بی ئەده بی و بی عه قلی و نه فامی یه.

يقول الإمام العز بن عبد السلام في رسالة ((الواسطة)) ص ٥ :

((وَمَنْ أَثَبَتَ الْأَنْبِيَاءَ وَسَوَاهِمَ مِنْ مَشَائِخِ الْعِلْمِ وَالْدِّينِ وَسَائِطِ بَيْنِ اللَّهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ كَالْحِجَابِ الَّذِينَ بَيْنَ الْمَلِكِ وَرِعِيَّتِهِ ، بحيث يكونون هم يرفعون الى الله تعالى حوائج خلقه، وان الله تعالى انما يهدي عباده ويرزقهم وينصرهم بتوسطهم، بمعنى أن الخلق يسألونهم، وهم يسألون الله كما أن الوسائط عند الملوك يسألون الملك حوائج الناس لقربهم منهم، والناس يسألونهم أدباً منهم أن يباشروا سؤال الملك، ولأن طلبهم من الوسائط أنفع لهم من طلبهم من الملك، لكونهم أقرب إلى الملك، فمن أثبتهم وسائط على هذا الوجه فهو كافر مشرك يجب ان يستتاب فان تاب والّا قتل وهؤلاء مشبهون لله، شبهوا الخالق بالخلق وجعلوا لله انداداً))

وهذا القول مخالف لقوله تعالى :

﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ .

وقوله تعالى : ﴿وَإِذَا سَأَلَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ .

فلم يجعل الله بينه وبين خلقه واسطة في الدعاء. وهم بعقولهم الخرفة جعلوها .